

24 8

Tot Altijd

Koen De Graeve dook in de rol van de eerste Vlaamse euthanasiepatiënt, en ging diep. "Ik heb mijn demonen in de ogen kunnen kijken."

Internationaal jaar van de coöperatie

In crisistijden is de coöperatie weer populair. Ze staat garant voor transparant, eerlijk en ethisch ondernemen, zegt Cera-directeur Vanhove. Waar is dat meer op zijn plaats dan in de zorgsector?

INHOUD

04 Actueel

06 Je bent oud en je wilt wat

Europees Jaar van actief oud worden en de solidariteit tussen de generaties

08 Ondernemen met een menselijk gezicht

Reeks: Kunnen coöperaties de wereld redden? (4)

10 De omgeving als vangnet

CANO-hulpverlening begeleidt kwetsbare jongeren

12 Actueel

23 Wetenschap: We moeten dringend praten

Stigma en onbekende hulpverlening verhinderen Vlaming hulp te zoeken

24 Proust's poll: "Ik wilde m'n demonen in de ogen kijken"

Koen De Graeve speelt Mario Verstraete in *Tot Altijd*

26 De hechting na de wonde

Overgeplaatste kinderen hebben meer begeleiding nodig

28 Hulp uit het buitenland

Import zorgpersoneel in stijgende lijn

30 Bodytalk: Het bloed van onder je nagels

31 De werken van... Albert Bherke Willems

32 De digitale eerstelijns

Onlinehulpverlening uit de startblokken

35 Beleid

36 De app die de weg wijst

Reeks: Flanders' Care koppelt kwalitatieve zorg aan spijstechnologie (1)

38 Uitgelezen

DOSSIER SLACHTOFFERHULP

14 Bloemen langs de weg

Rondpunt is bondgenoot van verkeersslachtoffers

16 Kind in gevaar

Heidi De Pauw, nieuwe directeur Child Focus

18 Als opvoeden pijn doet

Vertrouwenscentrum biedt hulp bij kindermishandeling

20 Help, ik ben slachtoffer!

Slachtofferhulp vangt 10.000 slachtoffers per jaar op

22 De hulpverlener als slachtoffer

Hoe wapen je je tegen secundaire traumatisering?

Flanders' Care

Geruggensteund door liefst vier Vlaamse ministers staat Flanders' Care voor de koppeling van innovatie en kwaliteitszorg. De *BlueCall Phone* is het eerste deel van een reeks over innovatie.

DURVEN WE NOG?

Bij een doortastend overheidsbeleid horen onvermijdelijk keuzes. Geld heeft een strenge meester nodig, zeker overheidsgeld. Die twee ijzeren wetten gelden ook voor een expansieve sector als de welzijnszorg. In tijden van crisis wordt goed beheer een kwestie van besparen. In die situatie bevinden we ons. Ik heb de afgelopen vijftien jaar nooit anders geweten dan dat er bespaard moest worden. Misschien koesteren we stiekem de droom van de gouden jaren zestig die de gepensioneerden van vandaag nog hebben meegemaakt. Maar ook die droom is relatief. Luikse sociologen becijferden onlangs de stand van onze welvaartsstaat. Vlaanderen heeft de afgelopen jaren vooruitgang geboekt en staat in Europa aan de top. We hebben het goed.

De grote vraag is: durven we nog? Durven we keuzes te maken, te innoveren, nieuwe noden te detecteren?

In dit nummer van *Weliswaar* berichten we over sterke noden die we al jaren kennen, maar onvoldoende lenigen. Suïcide bijvoorbeeld. Vlaanderen ligt op kop, wereldwijd. De Vlaming doet er liever het zwijgen toe dan zijn gemoed te luchten. En hij kent onvoldoende de weg naar de directe hulpverlening. Het wordt ook stilaan gênant dat de groep van degelijk opgeleide psychotherapeuten nog altijd geen erkenning geniet. Op die manier zou een consultatie bij een psycholoog of therapeut kunnen worden terugbetaald. En de hulp die een psycholoog of therapeut biedt, zou zo ongetwijfeld beter bekend worden bij wie hem nodig heeft. Ons dossier over slachtofferhulp maakt duidelijk dat we niet alleen de kwetsbaren moeten helpen, maar ook de mensen die, soms door toedoen van een ander, kwetsbaar worden.

Ook Vlaams minister-president Kris Peeters kondigde aan dat Vlaanderen de vinger op de knip moet houden. Maar hij benadrukte het belang van innovatie, een van die hefbomen waarmee Vlaanderen zich zal moeten onderscheiden. Het verslag van het rondetafelgesprek in ons vorige nummer leerde dat we er nog niet zó slecht voor staan, en dat rigoureuze besparen ongezond kan zijn. Het blijft met andere woorden een kwestie van wikken en wegen, van keuzes maken. De wereld vergaat vandaag niet. De aanhoudende afslankingskuur komt hopelijk net de duurzaamheid ten goede. Suïcidepreventie, slachtofferhulp, innovatie, het kost allemaal geld, maar de crisissen hebben ons leren vooruitzien. Goede investeringen leveren op lange termijn een besparing op en voorkomen een uitslaande sociale brand die in de volgende beleidsperiode moet worden geblust. Angstig wegkruipen en wachten tot de crisis overwaait, is geen optie. Dit is wat ons te doen staat: wijdbeens aan dek de golven trotseren. Omdat we dat moeten. Omdat we dat kunnen.

Nico Krols,
Hoofdredacteur *Weliswaar*

► Reacties welkom op www.weliswaar.be/forum

